

Můj filozofický vývoj.

10. 8. 57

Filosofovat jsem začal od 14 let, a to vždy před učením. Dříve jsem se měřil k zvěřem, je bůh neexistuje, což bylo pro mne jako ryba evangeličského duchovního povážlivé. Ačkoli jsem se svým ateistickým přesvědčením nevytvořil nijak úbočí, více jsem tím zprůstolil otevírání velké třešně k diskusi mezi námi učiteli; otec považoval za ~~dobrý~~ pravdivý výrok záhnu: "Bůh bláznův v srdci námi: není boha." Jen k učitelům svým ~~svým~~ dalším pravdivosti bible jsem vyložil před námi své náměty. Zajímal jsem se ještě nějakou dobou po jeho smrti (umřel, když mi bylo 16 let) kritice některou kritickou bible, a to je ještě podružně otevírání pro toho, kdo neví v boha ani v zvěř. Křesťanství jsem i ve škole jako typ racionálního učení učil, "bi-steridny Jisti", podle toho, co jsem viděl z Lorkota (z Volaví unplanby) a některých jiných pramenů. K kritice některé kritice bible jsem se vrátil až 1968, kdy jsem přednášel dějiny filozofie a tento zájem objevil ještě několik let potom.

Filozofický však jsem předpokládal existence boha dříve jako nedokázání, rbyhčny' lidé na zvěřem, a když jsem si to více uvědomil, považoval jsem v samostatném filozofování; nepřijímal autorita pátá.

Děle jsem myslil na neumrtnost Jisti, považoval jsem ji za konce mi připadala nepřijitelnou. Ale uplavit jsem se s ní po smrti po dvou letech. Jisti děle jsem přijímal Křesťanskou morálku a obdivoval jsem svého otce jako jejího původce. Představoval jsem si, že by se nezáklade prvního morálky neti lidé organizoval obdobně jako v církvích a tam by se řídila otevírání roční. Ačkoli jsem předvedl zvon